

Betr.: Wereldvredesbeweging.

Tijdens de vergadering van het Bureau van de Wereldvredesraad van 18 - 20 Januari 1955 te Wenen, werden twee resoluties opgesteld, resp. betreffende een handtekeningen-campagne tegen de atoombom (gericht tot de bevolking van de gehele wereld) en de strijd tegen de Duitse herbewapening (speciaal aan de West Europese volkeren opgedragen).

In het praktische propagandawerk werden deze acties door de communisten gecombineerd. Men stelde dat de herbewapening van Duitsland een atoomoorlog met zich zou brengen.

Hoewel aanvankelijk de wederoprichting van de Wehrmacht nog het voornaamste propaganda-object bleef, wil men thans meer de nadruk gaan leggen op de campagne tegen de atoombom. In dit verband waren de volgende gebeurtenissen van internationale betekenis:

Op 8 Maart j.l. vergaderde het voltallige Vredescomité der Sowjetrepublieken in aanwezigheid van Russische en buitenlandse journalisten/. De deelnemers besloten eenstemmig vanaf 1 April e.k. in de USSR een handtekeningen-campagne voor het appél van de Wereldvredesraad tegen de A-bom te organiseren.

In de Kominformkrant van 11 Maart j.l. (internationale editie) is een artikel verschenen van de Italiaan Emilio Sereni (lid van het Bureau van de Wereldvredesraad, algemeen secretaris van de Italiaanse vredesbeweging, lid van het Centraal Comité van de Italiaanse Communistische Partij). Volgens dit artikel werd op de Bureauzitting van de Wereldvredesbeweging d.d. 18 - 20 Januari 1955 besloten, dat de campagnes tegen de A-bom alle vorige acties aan élan en breedte zouden moeten overtreffen. Vijf jaar geleden was de toenmaals in het middelpunt van de belangstelling staande oproep van de Wereldvredesraad tegen de atoombom (1950, Appél van Stockholm) door 17 miljoen Italianen ondertekend. Met de huidige actie zouden ook die groepen moeten worden bereikt, die indertijd passief bleven of hun handtekening weigerden. Daartoe zouden deze acties uitsluitend door de plaatselijke vredescomités's moeten worden geleid, waarbij de vredesraden openlijk hun "brede politieke karakter" zouden moeten tonen, d.w.z. personen van alle politieke en sociale schakeringen aanmoedigen in haar gelederen te werken. Slechts tegen de oorlogsbrandstichters mag worden geageerd, aldus E. Sereni.

Blijkens de Kominformkrant van 18 Maart j.l. (internationale editie) vond van 11 - 13 Maart in Wenen wederom een bijeenkomst van het Bureau van de Wereldvredesraad plaats. Daar dit Bureau, vormende de dagelijkse leiding van de wereldvredesbeweging, normaliter niet meer dan twee keer per jaar bijeenkomt, kan wel worden geconcludeerd dat hier van een buitengewone zitting sprake is. Hier kwam zowel de voorbereiding van de Wereldvredesbijeenkomst te Helsinki (22 - 28 Mei a.s.), als de organisatie van de actie tegen de atoombom ter

GEHEIM

sprake. De oproep tot deelname aan de laatstgenoemde campagne besluit met de woorden: "Het is aan de volkeren met zulk een nadruk hun stem te verheffen, dat geen regering het kan wagen zich tegen hun eis te verzetten."

Een vertegenwoordiger van de Nederlandse vredesbeweging, die op de laatstgenoemde zitting te Wenen aanwezig was, deelde onlangs aan een betrouwbare informant daarover o.m. het volgende mede:

Ilja Ehrenburg, vertegenwoordiger van het Sowjet-Vredescomité in de Wereldvredesraad, verlangde, dat de reeds ingezette campagne tegen de atoomwapens binnen afzienbare tijd met een maximum aan resultaten zou moeten worden beëindigd. Van West-Europese zijde werd de tegenwerping gemaakt, dat men daar geen kans zag zo plotseling om te schakelen van de actie tegen de "EDG-2" op de nieuwe campagne. De aanwijzingen van Ehrenburg waren echter zeer stringent. Zelfs zou het voortbestaan van de vredesbeweging de inzet zijn van deze campagne, d.w.z. een niet-slagen ervan zou het einde kunnen betekenen van de steun van "bepaalde landen" (i.e. de Sowjet Unie met satellietstaten) aan de Wereldvredesraad.

Uit dezelfde bron werd vernomen, dat de taak voor Nederland twee miljoen handtekeningen tegen de A-bom zou bedragen. Het moet echter uitgesloten geacht worden, dat de Nederlandse Vredesraad tot een dergelijke prestatie in staat zou zijn.

De taken van de andere deelnemende landen werden niet bekend. Wel is het opvallend, dat Sereni in zijn bovenvermeld artikel in de Kominformkrant verwijst naar de oude oproep van Stockholm (1950), die aldaar door 17 miljoen personen ondertekend zou zijn, welk aantal in de huidige actie nog overtroffen zou moeten worden.

Ook Maurice Thorez - in een recent interview met correspondenten van de "Prawda" (l'Humanité d.d. 21-3-55) - - verwees in dit verband naar de ook in Frankrijk ingezamelde 17 miljoen handtekeningen voor vorenvermelde oproep van Stockholm.

Indien de hierboven vermelde aantallen inderdaad het richtsnoer voor de nieuwe actie zouden zijn, staan de communistische organisaties ook in voornoemde landen voor een schier hopeloze taak. Dezerzijds kan nog niet worden beoordeeld welke de motieven zijn om welbewust deze bijna niet te verwezenlijken doeleinden na te streven.

Uit dezelfde bron werd vernomen, dat te Wenen tevens besloten was om, ter gelegenheid van de komende Wereldvredesbijeenkomst te Helsinki, de bestuursorganen van de Wereldvredesbeweging drastisch in te krimpen.

Thans bestaat namelijk de Wereldvredesraad uit circa 450 leden. Uit hun midden is een Uitvoerend Bureau gekozen van twaalf bestuurders (president, algemeen secretaris en 10 vice-presidenten) alsmede 38 leden.

GEHEIM

Te Helsinki zou men willen overgaan tot het vormen van een Federatieve Raad van ± 40 leden, welke alleen bijeen zouden komen om representatieve en propagandistische redenen. Uit deze Raad zou een permanent presidium gevormd worden, bestaande uit de "zes belangrijkste vredesstrijders ter wereld; die hun woonplaats zodanig kiezen, dat zij desnoods binnen een dag bijeen kunnen komen. Twee van deze laatsten zouden met de uitvoering van de dagelijkse gang van zaken worden belast.

De nieuwe, kleinere bestuurscollege's zijn uiteraard gemakkelijker hanteerbaar dan de thans nog bestaande logge lichamen. Bekend is, dat het bijeenroepen van het Bureau van de Wereldvredesraad in het verleden veel tijd kostte, hetgeen een slagvaardig optreden in de weg stond.

Ook zou men in de toekomst willen vermijden onder "vermomming" op te treden, hetgeen wil zeggen, dat het werken met schuilnamen als: "Congres der Volkeren", "Internationale Beweging voor de vreedzame oplossing van het Duitse vraagstuk", wellicht ook "Dat Nooit Weer" tot het verleden zou behoren. De Wereldvredesraad zou dan met voortdurend dezelfde initiatiefnemers, bestuurders etc. in het daglicht willen treden. Voor Nederland zou dit, aldus werd in het Werkcomité der Nederlandse Vredesraad gesteld, inhouden, dat personen, die reeds nu in feite, doch niet officieel, deel uitmaken van de leiding van de Nederlandse vredesbeweging, dan openlijk als lid van de Nederlandse Vredesraad zullen worden gekozen.

29 Maart 1955.